

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3565/2019
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Никола Динић, адвокат из ..., Снежана Станић адвокат из ... и Ирена Станојевић, адвокат из ..., против туженог Предузећа „Ниш-експрес“ АД из Ниша, чији је пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2550/18 од 07.05.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2550/18 од 07.05.2019. године и пресуда Основног суда у Нишу П1 1285/18 од 01.06.2018. године, тако што се одбија као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број .../... од 19.03.2015. године о отказу уговора о раду као незаконито и тужени обавезе да га врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада, као и да му накнади трошкове парничног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1285/18 од 01.06.2018. године, у првом ставу изреке, поништено је као незаконито решење туженог број .../... од 19.03.2015. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .../... од 01.03.2007. године. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права на рад и по основу рада. У трећем ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 286.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2550/18 од 07.05.2019. године, исправљеном решењем Апелационог суда у Нишу Гж1 2550/18 од 02.08.2019. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на основу уговора о раду број .../... од 01.03.2007. године и радио је на пословима ... у Сектору за ... у Служби за ...– Група за Дана 04.03.2015. године, тужилац је обављао радне задатке на градилишту новог пословног објекта туженог у насељу ... , где је и седиште туженог, а помоћник генералног директора туженог је приликом обиласка и контроле радова на градилишту затекао тужиоца и још једног запосленог да пуше цигарете. Руководилац њиховог сектора је одмах сачинио извештај о повреди наредбе о забрани пушења на радном месту. Потом је у спроведеном поступку из изјава присутних запослених на градилишту и руководиоца Службе општих правних послова утврђено да су на градилишту на више места биле постављене налепнице о забрани пушења. Дана 09.03.2015. године, тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, а тужилац је дао изјашњење на упозорење. Оспореним решењем, тужени је отказао уговор о раду тужиоцу због непоштовања радне дисциплине, прописане општим актима туженог, зато што је дана 04.03.2015. године, радећи у првој смени од 07,30 часова до 15,30 часова и то у 11,45 часова затечен од стране помоћника директора за пројектовање, планирање и одржавање објеката и инсталација да пуши цигарету на градилишту у ..., на који начин је поступио супротно Упутству о начину спровођења Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму од 02.04.2014. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, погрешно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев за поништај решења о отказу решења о отказу уговора о раду тужиоцу.

Чланом 3. Закона о заштити становништва о изложености дуванском диму, прописано је да је пушење забрањено у сваком затвореном радном и јавном простору под условима прописаним тим законом. Одговорно лице за контролу забране пушења дужно је да спроведе забрану пушења у простору из става 1. и 2. овог члана, како је прописано у ставу 3. истог члана.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Колективним уговором туженог је у члану 7. став 2. тачка 14. као непоштовање радне дисциплине које спречава запосленог да настави рад у предузећу, предвиђено пушење у пословном простору послодавца, односно на свим отвореним и затвореним просторима које предузеће користи за обављање својих делатности, као и у возилима у њиховом власништву. Упустом туженог о начину спровођења Закона о заштити становништва од изложености дуванском диму, такође је запосленима забрањено пушење у радно

време и време радног ангажмана на свим затвореним и отвореним просторима, у угоститељским објектима и возилима, а санкционисано је и затицање лица са запаљеном цигаретом, уочавање упаљене цигарете, присуство једне или више пепељара или опушака, као и дуванског дима.

С обзиром да је тужилац од стране радника контроле у току трајања радног времена затечен са запаљеном цигаретом на градилишту на коме је обављао посао, и да је утврђено да су општи акти туженог којима је прописана забрана пушења били објављени и доступни свим радницима, Врховни касациони суд налази да су основани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права. Наиме, тужилац је прекршио забрану пушења прописану општим актима туженог, па је, имајући у виду цитиране законске одредбе, неоснован тужбени захтев тужиоца за поништај решења којим му је отказан уговор о раду, па и захтев да се тужени обавезе да га врати на рад. Градилиште на коме се тужилац критичном приликом налазио било је обухваћено пописом простора са забраном пушења из Упуста туженог о начину спровођења Закона о заштити становништва од изложености дуванског дима, јер је и у овом општем акту, као и у колективном уговору туженог било наведено да је код туженог пушење забрањено у свим отвореним и затвореним просторима и возилима у његовом власништву.

Стога су нижестепене пресуде преиначене одбијањем тужбеног захтева, због чега је, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Туженом, који је успео са изјављеном ревизијом, припадају трошкови поступка у износу од 12.000,00 динара и то за састав ревизије.

На основу изложеног, у смислу члана 165. став 2. ЗПП у вези чл. 153. и 154. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић